

10.6.2021

Απώλεια Ευγενίας Δρακοπούλου

Η Διοίκηση και το προσωπικό του ΕΙΕ εκφράζουν τη βαθύτατη θλίψη τους για την αιφνίδια απώλεια της Ευγενίας Δρακοπούλου, διακεκριμένης επιστήμονα και επίλεκτου μέλους του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, που με το ήθος και την άριστη επιστημονική της κατάρτιση προσέφερε ανεκτίμητες υπηρεσίες στο Ίδρυμα. Η Ευγενία Δρακοπούλου διακρινόταν για την ακεραιότητα του χαρακτήρα της, τη συνέπεια στις αρχές της, την ουσιαστική και έμπρακτη συναδελφικότητά της, τη βαθειά της παιδεία, αλλά και την εμπειδωμένη πίστη της στις αρχές του ανθρωπισμού.

Η Ευγενία σπούδασε Βυζαντινή και Νεοελληνική Ιστορία, Φιλολογία και Αρχαιολογία στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών και στη συνέχεια παρακολούθησε μεταπτυχιακά μαθήματα για τον Βυζαντινό και Νεοελληνικό πολιτισμό στην École des Hautes Etudes en Sciences Sociales στο Παρίσι και στο Πανεπιστήμιο της Σορβόνης (Paris I Panthéon- Sorbonne). Τα ερευνητικά της ενδιαφέροντα αφορούσαν τη Βυζαντινή και νεώτερη αρχαιολογία και τέχνη, τη Βυζαντινή και μεταβυζαντινή επιγραφική, καθώς και τη Μεσαιωνική, Αναγεννησιακή και νεώτερη ευρωπαϊκή τέχνη. Η Ευγενία ξεκίνησε την επιστημονική της σταδιοδρομία μελετώντας την πόλη της Καστοριάς στη Βυζαντινή και μεταβυζαντινή περίοδο. Η έκδοση της διδακτορικής της διατριβής για την Καστοριά αποτελεί απαραίτητο σημείο αναφοράς στη σχετική βιβλιογραφία. Μαθήτριά του Μανόλη Χατζηδάκη, ξεκίνησε να εργάζεται από το 1985 στο Ινστιτούτο Ιστορικών Ερευνών του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών στο μνημειώδες έργο Έλληνες Ζωγράφοι μετά την Άλωση (1450-1830), που συνεχίζεται έως σήμερα και εξακολουθεί να αποτελεί απαραίτητο εργαλείο για όλους όσους ασχολούνται με τη μεταβυζαντινή ζωγραφική. Από το 1999 ήταν υπεύθυνη του προγράμματος «Θρησκευτική Τέχνη (15ος-19ος αιώνας)». Από το πρόγραμμα αυτό, έχουν προέλθει πλήθος εκδόσεων, άρθρα, επιστημονικές ανακοινώσεις και ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων διαθέσιμες στο διαδίκτυο. Η Ευγενία ήταν μέλος της Συντακτικής Επιτροπής του περιοδικού του ΤΝΕ/ΙΙΕ, The Historical Review/La Revue Historique από την έναρξη της κυκλοφορίας του. Από το 2004 έως σήμερα δίδασκε Ιστορία της Τέχνης στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Το ακαδημαϊκό έτος 2007-2008 δίδαξε ως εντεταλμένη καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο της Κρήτης. Με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τη Μεσαιωνική, την Αναγεννησιακή και τη νεώτερη Ευρωπαϊκή τέχνη ανέλαβε την έκδοση μονογραφίας με τίτλο Εικόνες του Αγώνα στην ιστορική ζωγραφική της Ευρώπης, στο πλαίσιο της εκδοτικής σειράς του Ινστιτούτου για την επέτειο των 200 χρόνων από την Επανάσταση του 1821. Ένα έργο που η ίδια ολοκλήρωσε κατά τη διάρκεια των περιορισμών που επέβαλε η πανδημία. Τον τελευταίο καιρό είχε επανέλθει στην επεξεργασία του τελευταίου τόμου των Ελλήνων ζωγράφων, μια βασική συνεισφορά της στην επιστήμη.

Η επιστημονική της δραστηριότητα και η εγκυρότητα των μελετών της, της χάρισαν ευρεία αναγνώριση μεταξύ των ειδικών στο αντικείμενό της σε όλη την Ελλάδα. Η αναγνώριση αυτή εκφράστηκε με σημαντικές θέσεις που κατείχε: υπήρξε μέλος του

Διοικητικού Συμβουλίου του Ευρωπαϊκού Κέντρου Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών Μνημείων (2010-2013), καθώς και μέλος του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (2017-2019). Ήταν μέλος πλήθους εκλεκτορικών επιτροπών για την εξέλιξη συναδέλφων πανεπιστημιακών καθηγητών καθώς και κριτής ερευνητικών προγραμμάτων και επιστημονικών άρθρων σε περιοδικά. Με καθαρό και σπινθηροβόλο πνεύμα, η Ευγενία ασκούσε με συνέπεια και ήθος την επιστήμη της. Η Ευγενία υπήρξε όχι μόνο ένα σημαντικό στέλεχος του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, αλλά μια πολύ αγαπητή φίλη για όλους μας.